

تقدیر از پیشگامان جنبش زنان، که دیگر در میان ما نیستند!

پرواز را به خاطر بسپار پرنده مردنی است!

این کلمات زیبای فروغ فرخزاد، شاعره ایرانی را زمان مسعودی برای تقدیر از دوست خود آذر درخشان برای ما ارسال کرده است. ما می‌خواهیم امروز به نمایندگی از طرف هزاران زن در جهان از سه زن پیشآهنگی یاد کنیم که امسال درگذشته اند.

زمان مسعودی مینویسد

" آذر درخشان . . . یک زن کمونیست، انترناسیونالیست و یکی از برجسته ترین نمایندگان جنبش رهایی زنان بود. او عضو حزب کمونیست ایران (م ل م) یکی از بنیانگذاران سازمان زنان هشت مارس (ایرانی افغانستانی) و همچنین او یکی از برگزارکنندگان مارش از آلمان به هلند از چهار تا هشت مارس 2006 علیه جمهوری اسلامی ایران. این آکسیون خواهان لغو تمام قوانین ضد زن در جمهوری اسلامی ایران بود.

با مرگ آذر نه تنها جنبش رهایی زنان ایران یک مبارز رادیکال خود را از دست داد، بلکه در سطح جهانی هم ما کمبود همبستگی هم‌رزمی فعال را احساس می‌کنیم، زیرا برای آذر مبارزات زنان و همچنین انترناسیونالیسم اهمیت بسیاری داشت. . . . "

آذر در سال 2008 و 2010 در کنفرانس بین المللی سیاسی مشورتی زنان در دوسلدرف آلمان شرکت کرد. او با زمان مشترکا گروه کاری " زنان و بنیادگرایی مذهبی" را برگزار کرد. زمان مینویسد: " . . رفیق و دوستم آذر به من بسیار نزدیک و برایم بسیار مهم بود. من همیشه به یادش هستم، جای او بسیار خالیست."

دوروتها شپالینگر:

ما با دوروتها شپالینگر هم بایستی وداع کنیم. هیات اجرایی سازمان زنان کوراژ زحمات او را بسیار پاس میدارد. " . . او در زمان فاشیسم هینلری بزرگ شده بود و همیشه به مبارزه ضد فاشیستی اعتقاد داشت. . . ما او را مادام به عنوان زنی تجربه کردیم، که هرگز وحشت نداشت بر سر نظرات خود محکم بایستد و مواضع انقلابی خود را بیان کند. او با انرژی و مقاومت تا سن کهولت برای صلح و آینده ای بدون استثمار و ستم در جهان مبارزه میکرد. یکی از اهداف مبارزه او رهایی زن بود و به مبارزه فراحزبی، همکاری و همبستگی زنان بسیار اهمیت میداد. او چه در کنفرانس بین المللی سیاسی مشورتی زنان و چه در سازمان زنان کوراژ فعال بود.

دوروتها برای عدم وابستگی اقتصادی جنبش رهایی زنان بسیار میکوشید. و برای تامین مالی جنبش از هر لحظه ای برای دوختن کیف، تهیه کارهای دستی و فروش آنها دریغ نمیکرد.

او خود را متحد جنبش جوانان میدانست، آخرین بار در سال 2011، بسیار قابل تحسین بود، که او چگونه علیرغم اینکه سخت از بیماری رنج میبرد فعالانه در گردهمایی جوانان شرکت کرد.

دوروتها نقد و مبارزه میکرد، میخندید و زندگی میکرد.

دومیتیلایا چونگارا:

دومیتیلایا چونگارا اهل بولیوی و کارگر معدن، در ماه مارس 2012 درگذشت. در پیامی که سازمان زنان کوراژ، به مناسبت فوت او نوشته بود می‌آید: " به عنوان مادر هفت فرزند تلخی فقر و سختی زندگی کارگران معدن و خانواده هایشان را خوب درک میکرد."

دومیتیلایا از سال 1961 کمیته " زنان خانه دار " را فراخواند و علیه ستم و استثمار به مبارزه پرداخت. او به عنوان " صدای زنان کارگر " محسوب میشود.

دومیتیلایا در سال 1975 در کنفرانس جهانی زنان سازمان ملل متحد شرکت کرد. او زمانی معروف شد، که کتاب خود " اگر به من اجازه صحبت بدهید " را انتشار داد.

ما بسیار قدر میدانیم که او را در سال 2008 در کنفرانس بین المللی سیاسی مشورتی زنان در دوسلدرف آلمان ملاقات کردیم. او بسیار متواضع و با لبخندی مهربان روی سن ایستاده بود و سخنان بسیار امیدوارکننده و مؤثری برای زنان ایراد میکرد. او خطاب به زنانی که تغییرات اجتماعی را کند و ناامید کننده ارزیابی میکردند گفت: " انسان قبل از این که راه رفتن یاد بگیرد، خزیدن را می‌آموزد، بعد یاد می‌گیرد روی پایش بایستد، بعدا اولین قدمها را برمیدارد تا اینکه راه بیافتد و بالاخره در مسابقه دو ماراتون شرکت کند. یک حرکت انقلابی را هم کسی یک روزه انجام نمیدهد."

26 نوامبر 2012

زمان مسعودی